

|                            |                                |
|----------------------------|--------------------------------|
| Súd:                       | Najvyšší súd SR                |
| Spisová značka:            | 8SŽi/5/2014                    |
| Identifikačné číslo spisu: | 5013200606                     |
| Dátum vydania rozhodnutia: | 28.04.2016                     |
| Meno a priezvisko:         | JUDr. Jaroslava Fúrová         |
| Funkcia:                   | sudca                          |
| ECLI:                      | ECLI:SK:NSSR:2016:5013200606.1 |

## UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: A. A., bytom Š. A. č. XXXX/X, X., právne zastúpeného SP & R s.r.o., so sídlom Maróthyho 6, Bratislava, proti žalovanému: Krajské riaditeľstvo Policajného zboru v Žiline, so sídlom Kuzmányho 26, Žilina, v konaní o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. KRP-SI-3-023/2013 zo dňa 22. apríla 2013, o odvolaní žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Žiline č. k. 20S/75/2013-116 zo dňa 14. januára 2014, jednohlasne, takto

### rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Žiline č. k. 20S/75/2013-116 zo dňa 14. januára 2014 z r u š u j e a v e c m u v r a c i a n a ďalšie konanie.

### Odôvodnenie

Krajský súd v Žiline napadnutým uznesením postupom podľa § 250d ods. 3 v spojení s § 250b ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“) zastavil konanie o oneskorene podanej žalobe, ktorou sa žalobca domáhal preskúmania zákonnosti a zrušenia rozhodnutia žalovaného č. KRP-SI-3-023/2013 zo dňa 22.04.2013, ktorým tento zamietol odvolanie žalobcu a potvrdil napadnuté rozhodnutie Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Ružomberku č. KRP-SI-3-014/2013 zo dňa 25.02.2013 o nesprístupnení požadovaných informácií v súlade s § 11 ods. 1 písm. d/ zákona č. 211/2000 Z. z. o slobodnom prístupe k informáciám a o zmene a doplnení niektorých zákonov (zákon o slobode informácií).

Konštatoval, že lehota troch dní v zmysle § 25 ods. 4 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) v znení neskorších predpisov (ďalej len „správny poriadok“) začala plynúť 26.04.2013, teda prvým dňom po uložení zásielky, pričom tretí deň uloženia pripadol na deň 28.04.2013 (nedeľa), preto posledným dňom lehoty je pondelok 29.04.2013. Ďalej uviedol, že tento deň je dňom doručenia napadnutého rozhodnutia a od neho začala plynúť lehota na podanie žaloby podľa § 250b ods. 1 OSP. Zároveň vyslovil, že skutočnosť, že po tomto dni na pošte právny zástupca žalobcu rozhodnutie

žalovaného fyzicky prevzal, nemá vplyv na deň riadneho doručenia, ktorým je tretí deň od uloženia zásielky v poštovom priečinku, ani na plynutie lehoty na podanie správnej žaloby. Posledný deň dvojmesačnej lehoty na podanie žaloby pripadol na 29.06.2013 (sobota), preto je v zmysle § 57 ods. 2, druhá veta OSP posledným dňom lehoty pondelok 01.07.2013. Žalobca podal žalobu až dňa 10.07.2013.

O náhrade trov konania rozhodol krajský súd podľa § 146 ods. 1 písm. c/ s použitím § 246c ods. 1, veta prvá OSP tak, že žiaden z účastníkov nemá na ich náhradu právo, nakoľko konanie vo veci bolo zastavené.

Proti tomuto uzneseniu podal žalobca v zákonnej lehote odvolanie a v zmysle § 221 ods. 1 písm. f/ a h/ OSP sa domáhal, aby odvolací súd zrušil uznesenie Krajského súdu v Žiline č. k. 20S/75/2013-116 zo dňa 14.01.2014 a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Žalobca namietal, že JUDr. L. J., ktorý podával žalobu v prejednávanej veci a žalobcu zastupoval v administratívnom konaní, dňa 24.04.2013 pracovne odcestoval do Českej republiky za účelom riešenia problémov spojených s medzinárodnou cestnou (kamiónovou) dopravou a s realizáciou prieskumu trhu v Ruskej federácii. Uviedol, že z Českej republiky sa vrátil až 12.05.2013, teda nemohol mať vedomosť, že mu z Krajského riaditeľstva Policajného zboru v Žiline bude doručovaná zásielka, ani že túto má uloženú na pošte. Tvrdil, že v danom prípade išlo o objektívnu prekážku, pre ktorú nebolo možné prevziať vyššie uvedenú zásielku od žalovaného. Ďalej namietal nesprávny postup pošty, ktorá opomenula postupovať tak, že by oznámila príchod zásielky, možnosť jej prevzatia a odbernú lehotu na predpísanom tlačive, ktoré vloží do poštového priečinku. Taktiež súdu prvého stupňa vyčítal, že pred vydaním napadnutého uznesenia nevyzval žalobcu alebo jeho právneho zástupcu, ktorý zásielku žalovaného preberal, aby oznámil, kde sa nachádzal v čase doručovania uvedenej zásielky. Mal za to, že nerealizovaním tejto výzvy súd prvého stupňa odňal žalobcovi možnosť konať pred súdom. Zároveň namietal, že krajský súd nedostatočne zistil skutkový stav v súvislosti s doručovaním predmetnej zásielky a s jej prevzatím, keď neskúmal dôvod, pre ktorý JUDr. L. J. prevzal spomínanú zásielku až 14.05.2013. V postupe krajského súdu videl aj vadu nesprávneho právneho posúdenia veci, a to z hľadiska aplikácie § 25 ods. 4 správneho poriadku. Súčasne tvrdil, že existujú nové skutočnosti, ako aj dôkazy, ktoré nemohli byť doteraz uplatnené, a ktoré nemohol žalobca bez svojej viny označiť alebo predložiť do rozhodnutia súdu prvého stupňa. Z uvedených dôvodov pokladal rozhodnutie súdu prvého stupňa za nepreskúmateľné. Rovnako tak mal za to, že krajský súd žalobcovi odňal možnosť vyjadriť sa ku všetkým vykonávaným dôkazom.

Dňa 20.03.2014 žalobca zaslal Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky čestné vyhlásenie p. P. O., štatutárneho zástupcu obchodnej spoločnosti LIMAK TRANSCARTOUR, spol. s r.o., Čapkova 1580, 735 06 Karviná - Nové Město, Česká republika, ktorým tento vyhlasuje, že JUDr. L. J., majiteľ firmy JUDr. L. J. - Agentúra pre medzinárodnú cestnú dopravu so sídlom v Bratislave bol v čase od 24.04.2013 až do 12.05.2013 na území Českej republiky za účelom riešenia závažných problémov v súvislosti so zabezpečením a s realizáciou programu vyťažovania českých dopravcov v rámci trhu práce v Poľsku a najmä v Ruskej federácii a v súvislosti s riešením systému karnetov TIR v štátoch Spoločenstva nezávislých štátov, najmä v Ruskej federácii. Taktiež uviedol, že s ohľadom na závažnosť týchto problémov medzinárodného charakteru bolo potrebné, aby sa JUDr. L. J. zdržiaval po túto dobu na území Českej republiky. Z Karvinej odcestoval svojím osobným motorovým vozidlom dňa 12.05.2013 približne o 15.00 h.

Žalovaný vo vyjadrení k odvolaniu uviedol, že sa stotožňuje s dôvodmi, ktoré viedli krajský súd k vydaniu uznesenia o zastavení konania. Za nedôvodné označil tvrdenie JUDr. L. J. o tom, že nemohol tušiť, že mu žalovaný bude zasielať nejakú zásielku, nakoľko práve JUDr. L. J. ako právny zástupca žalobcu napadol rozhodnutie žalovaného odvolaním, čo znamená, že očakával doručenie rozhodnutia o odvolaní v zákonnej lehote do 15 dní (§ 19 ods. 3 zákona o slobode informácií).

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 v spojení s § 246c ods. 1 OSP) preskúmal napadnuté uznesenie krajského súdu podľa § 212 ods. 1 OSP, prejednal odvolanie bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 a § 250ja ods. 2 OSP, a dospel k záveru, že je potrebné napadnuté uznesenie Krajského súdu v Žiline zrušiť podľa § 221 ods. 1 písm. f/ OSP a podľa § 221 ods.

2 OSP vec vrátiť súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

Podľa § 250b ods. 1 OSP žaloba sa musí podať do dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia správneho orgánu v poslednom stupni, pokiaľ osobitný zákon neustanovuje inak. Zameškanie lehoty nemožno odpustiť.

Vychádzajúc z vyššie citovaných ustanovení zákona súd má povinnosť skúmania splnenia tejto podmienky, aby vo veci mohol konať a zaoberať sa meritom veci.

Podľa § 24 ods. 1 správneho poriadku dôležité písomnosti, najmä rozhodnutia, sa doručujú do vlastných rúk adresátovi alebo osobe, ktorá sa preukáže jeho splnomocnením na preberanie zásielok.

Podľa § 24 ods. 2 správneho poriadku, ak nebol adresát písomnosti, ktorá sa má doručiť do vlastných rúk, zastihnutý, hoci sa v mieste doručenia zdržiava, doručovateľ ho vhodným spôsobom upovedomí, že písomnosť príde znovu doručiť v určený deň a hodinu. Ak nový pokus o doručenie zostane bezvýsledný, doručovateľ uloží písomnosť na pošte a adresáta o tom vhodným spôsobom upovedomí. Ak si adresát nevyzdvihne písomnosť do troch dní od uloženia, posledný deň tejto lehoty sa považuje za deň doručenia, aj keď sa adresát o uložení nedozvedel.

Podľa § 25 ods. 4 správneho poriadku, ak si adresát vyhradí doručovanie zásielok do poštového priečinku, pošta adresátovi oznámi príchod zásielky, možnosť prevzatia a odbernú lehotu na predpísanom tlačive, ktoré vloží do poštového priečinku. Ak si adresát na základe dohody preberá zásielky na pošte a nemá pridelený priečinok, pošta tieto zásielky neoznamuje. V oboch prípadoch sa dátum príchodu zásielky považuje za dátum uloženia. Ak si adresát nevyzdvihne písomnosť do troch dní od uloženia, posledný deň tejto lehoty sa považuje za deň doručenia, aj keď sa adresát o uložení nedozvedel.

Zo spisového materiálu odvolací súd zistil, že žalobca sa podanou žalobou domáhal zrušenia rozhodnutia žalovaného č. KRP-SI-3-023/2013 zo dňa 22.04.2013, ktorým tento zamietol odvolanie žalobcu a potvrdil napadnuté rozhodnutie Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Ružomberku č. KRP-SI-3-014/2013 zo dňa 25.02.2013 o nesprístupnení požadovaných informácií v súlade s § 11 ods. 1 písm. d/ zákona o slobode informácií. Žalobcovi prostredníctvom jeho právneho zástupcu, ktorý si vyhradil doručovanie zásielok do poštového priečinku v zmysle § 25 ods. 4 správneho poriadku, bola doručovaná zásielka o rozhodnutí žalovaného zo dňa 22.04.2013, ktorá bola na pošte uložená dňa 25.04.2013. Následne dňa 14.05.2013 uvedenú zásielku právny zástupca žalobcu osobne prevzal. Žaloba na preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného bola podaná na Najvyššom súde Slovenskej republiky dňa 10.07.2013.

V danej veci bolo potrebné skúmať otázku včasnosti podania žaloby. Žalobca v podanom odvolaní namietal, že žaloba bola podaná včas, nakoľko JUDr. L. J., ktorý bol právnym zástupcom žalobcu v administratívnom konaní, dňa 24.04.2013 pracovne odcestoval do Českej republiky a vrátil sa až 12.05.2013, o čom žalobca predložil čestné vyhlásenie p. P. O. zo dňa 10.03.2014. Tvrdil, že JUDr. L. J. nemohol mať vedomosť, že mu v tom čase bola doručovaná zásielka, ktorá bola následne uložená na pošte.

Rozdiel medzi štandardným spôsobom doručovania zásielok do vlastných rúk v zmysle § 24 ods. 1 a 2 správneho poriadku a doručovaním zásielky adresátovi, ktorý si vyhradil doručovanie zásielok do poštového priečinku v zmysle § 25 ods. 4 správneho poriadku je ten, že pri druhom spôsobe doručovania odpadá povinnosť doručovateľa vykonať pokus o doručenie zásielky adresátovi v mieste doručenia a v prípade neúspechu ho vhodným spôsobom upovedomiť, že písomnosť príde znovu doručiť v určený deň a hodinu. Najvyšší súd Slovenskej republiky sa nestotožnil s postupom súdu prvého stupňa, ktorý v danej veci pri aplikácii § 25 ods. 4 správneho poriadku neprihliadol na podmienky doručovania uvedené v § 24 ods. 2 a konštatoval, že sa na daný prípad nevzťahuje pre vznik fikcie doručenia ani podmienka zdržiavania sa v mieste doručenia. Pri doručovaní podľa § 25 ods. 4 správneho poriadku sa zásielka

hneď po jej príchode uloží na pošte a adresátovi sa príchod zásielky, možnosť jej prevzatia a odberná lehota oznámi na predpísanom tlačive, ktoré sa vloží do poštového priečinku (ale aj SMS správou, či e-mailom). Platí, že ak si adresát nevyzdvihne písomnosť do troch dní od uloženia, posledný deň tejto lehoty sa považuje za deň doručenia zásielky, aj keď sa adresát o uložení nedozvedel. Nastáva teda fikcia doručenia zásielky. V oboch spomenutých prípadoch doručovania sa však zásielka určená do vlastných rúk môže považovať za doručeníu tzv. náhradným spôsobom len za predpokladu, že adresát mal reálnu možnosť vyzdvihnúť si zásielku na pošte a oboznámiť sa s jej obsahom. Pokiaľ adresát zásielky - fyzická osoba (nepodnikateľ), ktorá si vyhradila na doručovanie zásielok poštový priečinok, preukáže, že sa v mieste a v čase jej doručovania v obvyklom mieste bydliska nezdržovala, považuje sa fikcia doručenia za vyvrátenú a právne účinky spojené s doručením zásielky nemôžu nastať.

Podmienkou vzniku tejto fikcie doručenia je zachovanie predpísaného postupu doručovania. Zdržiavaním sa adresáta v mieste doručenia treba podľa názoru súdu rozumieť prípad, ak sa adresát v čase doručovania zásielky združuje na území obce (mesta), v ktorej má bydlisko, t.j. nie je dlhodobo mimo obce, mesta, na dovolenke, na liečení, na pracovnej ceste a podobne. Za neprítomnosť v mieste doručenia nepochybne treba považovať aj prípad, ak sa adresát v obci síce zdržuje, ale pre svoj zdravotný stav sa objektívne na adresu pošty, kde má poštový priečinok, nie je schopný dostať a takto nemá možnosť dozvedieť sa o uložení zásielky (rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4Sž/35/2002).

S ohľadom na uvedené Najvyšší súd Slovenskej republiky dospel k záveru, že je potrebné prisvedčiť odvolacej námietke žalobcu, že súd prvého stupňa mal predtým, ako konanie zastavil, skúmať okolnosti doručovania preskúmaného rozhodnutia a až na základe zistených skutočností vyhodnotiť včasnosť podania žaloby.

Úlohou súdu prvého stupňa v ďalšom konaní bude skúmať, kde sa právny zástupca žalobcu v čase doručovania preskúmaného rozhodnutia zdržiaval, a či mal možnosť túto zásielku prevziať (napríklad aj prostredníctvom mobilného operátora z výpisu hovorov), teda či pri doručovaní boli dodržané podmienky doručovania uvedené v § 24 ods. 2 v spojení s § 25 ods. 4 správneho poriadku.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnuté uznesenie Krajského súdu v Žiline č. k. 20S/75/2013-102 zo dňa 09.10.2013 zrušil podľa ustanovenia § 221 ods. 1 písm. f/ OSP a vec mu vrátil na ďalšie konanie (§ 221 ods. 2 OSP).

Súd prvého stupňa vo veci opätovne rozhodne vrátane náhrady trov konania (§ 224 ods. 3 OSP).

Toto rozhodnutie prijal Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 01.05.2011).

## **Poučenie:**

Proti tomuto rozhodnutiu opravný prostriedok nie je prípustný.